

Emporion

ANY III

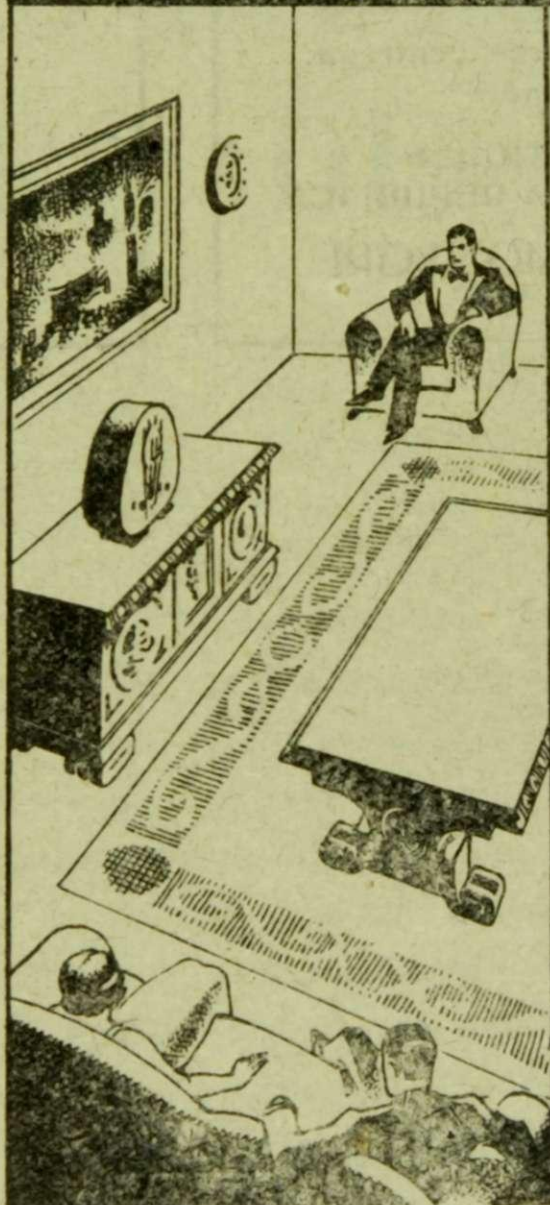
Segona època

NUM. 246

SUMARI

Lleus comentaris: Cavaliers de l'ideal, per Josep Castells. — *Una festa d'art a Montblanc*, per Joan Sirjas i Ferrer. — *La nostra dissort*, per Josep Garriga. — *Comentaris Carnavalescos*, per P. Castells. — *Noticies*.

CON UN RECEPTOR PHILIPS SU
HOGAR SERA AUN MAS CONFORTABLE

La radio ha solucionado para usted el problema de la distracción en su hogar. Música, noticias, conferencias, baile. Todo ello está a su alcance a cualquier hora del día y de la noche, pudiendo sintonizar las emisoras nacionales o extranjeras.

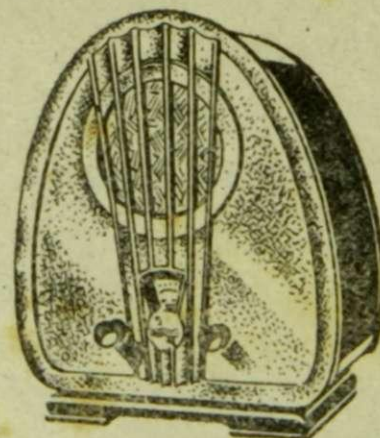
Vea los nuevos receptores Philips a «Superinductancia»

Pida una demostración, sin compromiso, a:

Representante oficial
Juan Colomer
Joyero, Relojero y Optico
Comercio, 24 Torroella de Montgrí

CARACTERISTICAS

«Superinductancia»; dos circuitos sintonizados; cinco válvulas; altavoz dinámico; ondas cortas y largas; un solo mando; detección anti-fading; enchufable a la corriente del sector; conexiones para pick-up y altavoz suplementario.

PHILIPS 834

Bordallo i Ruiz

Saló Hollywood

PENTINATS ESTIL CINE (CREACIONS)

Boqueria, 6 - Telèfon, 24.266

Barcelona

DISPONIBLE

-: TINTORERIA :-

E. MONTROIG

-: Rentats en sec :-

Encàrrecs i dols a les 6 hores d'entrega

-: Plisats a màquina :-

Taller: PRIMITIU ARTIGUES

Despatx- AVINGUDA DE LA REPÚBLICA

TORROELLA DE MONTGRÍ

FUMADORS...!

Fumeu sempre el paper català

CARLETS

Fabricat per

F. RIUS

de

OLOT

DISPONIBLE

Emporion

PERIODIC QUINZENAL

ANY III
SEGONA
EPOCA

Torroella de Montgrí, 25 de febrer de 1934.

Núm. 246

PREUS DE SUSCRIPCIÓ	
Torroella, un any	h pessetes
Fora, un any	5000
Estranger, un any	6000

LLEUS COMENTARIS

CAVALLERS DE L'IDEAL

En un solt publicar en el número prop-passat donàvem compte d'haver arribat a la nostra redacció un número extraordinari de «*Catalunya*», la revista d'informació i d'expansió catalana que publiquen els catalans residents a l'Argentina.

Ja en una altra ocasió subratllàrem la tasca meritíssima que porten a cap els nostres germans d'Amèrica. Tasca constructiva; tasca altament cultural i patriòtica de la qual, «*Catalunya*» n'és el seu millor exponent.

Difícilment trobaríem a la nostra terra una publicació que superés —ni ara, en plena eufòria catalanista— el continent i el contingut espiritual i artístic de l'organ dels nostres emigrants.

Més si «*Catalunya*» és orgull i exemple per a tots els homes que viuen interessats en els afers de la cultura pàtria, o és doblament per a nosaltres éntant que torroellencs, car gairebé

en cada pàgina de la noble revista hi palpita la flama vivent, la racialitat i l'esperit immortal de la nostra vila. Allí hi trobem la signatura de diverses coterranis. Des de Mariá Gimeno —director artístic de la revista— l'enyorat amic nostre i excel·lent col·laborador d'«*Emporion*», passant als noms estimadíssims de Josep Planes i Cases, de Joan Batlle, i encara, al de l'estaridenc Pompeu Audvert.

Digueu-nos, si no és coincident i extraordinari, si no es motiu d'orgull i de joia infinita el fet d'apiegar en unes soles pàgines d'art i de literatura, en una sola revista catalana editada a Buenos Aires, l'esforç de tants torroellencs; filis predilectes de Torroella, la vila imperial, mare amorosa de tots els que han estat, dels que som, i sobretot, dels que un jorn o altre el cor ens diu que han de tornar.

JOSEP CASTELLÀ

UNA FESTA D'ART A MONTBLANCH

Dos quarts de set, estació de Montblanch. El tren que jo vaig va quasi plé, gairebé no baixa ningú, pugen alguns senyors que es coneix desseguida qui són, barret de panyo i la maleta; es dirigeixen a Barcelona perquè és dissabte i es final d'erapa d'una ruta de sis dies. Només jo, que soc també del gremi, he baixat a Montblanch. El fondista ha quedat uns instants astorat al prendre'm la maleta, extranyat que fés «parada i fonda» allí justament el dissabte que mai n'hi queda cap. Al donar-me compte de l'astorament del meu fondista i sense esperar que iniciés la primera pregunta, li he contestat que si feia estada en quell poble tant petit un dissabte, era perquè, estant lluny de casa i l'endemà trobar-se testat, tenia moltes ganes de visitar el monestir de Poblet que tant n'havia sentit parlar. El rostre de l'amo de la Fonda Nova s'ha canviat i els seus llavis han dibuixat un somriure de satisfacció, convençut que no anava pas perdut, ans el contrari, que la meua pensada havia estat genial i que ja podia estar ben segur que passaria un bon diumenge a Montblanch.

He recorregut els carrers i places, un vol per fora vila, i al tornar m'ha sorprès una gran tela que penjava d'un balcó a un altre del davant en el carrer Major, i es llegia: «Diada d'Art - Montblanch - 28 gener 1934». Un cartell d'un metre i mig a una cantonada, anunciava amb detalls tot el programa de la festa.

A dos quarts de dotze, ha tingut lloc en la Sala de Sessions de l'Ajuntament, la inauguració d'una Exposició de Concurs d'Art amb assistència de les Autoritats locals i tarragonines

i Corporació oficial de la Generalitat de Catalunya: figurant-hi treballs bastant interessants, i més si es té en compte que la major part dels autors són infants de 6 a 14 anys, dibuixos al carbó i tinta, alguna aquarel·la; labors i confecció de bolsos originals i altres objectes fets per nenes, una màquina de segar de 50 centímetres de llarg, un artístic candelabre de ferro forjat; en fi treballs que per la seva meritoria realització i originalitat mereixen el més fervorós elogi.

Acte seguit a la Plaça es celebrà una exhibició de Danses catalanes que interpretaren varies parelles de nens i nenes de 9 a 12 anys, els quals formen l'Esbarri Folk-lore de Reus que dirigeix la distingida senyora Maria Forcada de Tarés. Dansaren meravellosament algún ballet típic com el Xidi de Tàrraga, La Bolange del Panadés, i per una parella sola la més petita, ballaren, La Morisca, de Algerri de la Sal (Lleida) etc. habillats amb uns vestits blancs; una barrerina i una faixa; una cinta al cap, unes flors i unes galtes, de vermell donaven una bonica nota de color. Acabà el matí amb un escollit repertori de sardanes per la cobla Maseras. A les quatre de la tarda altra audició de ballers i sardanes, i a la nit al Saló del Teatre Principal tingué lloc un festival i una altra manifestació d'art, foren repartits importants premis i diplomes als que s'en feren mereixadors i també als demás col·laboradors. Cants rítmics per nens i nenes de les Escoles i finalment dances clàssiques a càrrec de la primera ballarina del Liceu, la bel·líssima Carme Salazar i concert per l'eminent soprano Filomena Surriñach.

Fou una diada magnífica dedicada tota a l'Art amb tots els seus aspectes, un bon homenatge a uns tendres infants montblanquins que durant un període de temps emprengueren una tasca de cultura amb un ferm entusiasme i un esperit de catalanitat, posant llur esforç per a

obtenir un millorament de coneixements de l'art i també un estímul per la seva fomentació.

Adquirint unes valors artístiques, descobrim l'eficàcia d'una tècnica, d'un estil, que empraven els nostres avant-passats i neix aleshores amb nosaltres una experiència, aquesta és una cultura. L'únic objectiu que alimenta el nostre pensament és el desig a la perfecció, a la superació de l'art, i si es necessari rectifiquem o fortifiquem sistemes fins a obtenir-ho, aquesta és una altra cultura.

La festa d'art a Montblanch, que he presenciat, és la primera que es celebra a Catalunya, que no sigui també l'última. Per la nostra cultura, propaguem-la i prenem exemple.

JOAN SITJAS i FERRER

La nostra dissort

Els catalans no estem de sort. L'Estatut, migradíssima solució del nostre fet diferencial resolt de cara a Espanya, no satisfà gairebé en res, les nostres aspiracions de poble lliure.

Doneu, si us plau, una mirada retrospectiva a aquests tres anys escassos de règim autonòmic que hem gaudit, i veureu que de cap manera podem sentir-nos optimistes.

Els que, com jo i com la majoria de joves i àdhuc, també, adults, somniàvem en una Catalunya Nació, i a l'aconseguint d'aquesta fita eren encaminades íntegrament les nostres aspiracions polítiques, varem consentir, sinó de grat per força, —potser també per inconsciència o per manca d'un gest de viril dignitat— llavors del memorable 14 d'abril, que fossin postergades les nostres exaltacions nacionalistes a una po-

lítica de *concordia* i *conllevància* envers Espanya. Creïdrem, a pesar de nosra fé nacionalista, que potser tenen raó els que, amb més capacitat que nosaltres i des d'un lloc de més responsabilitat, predicaven que un Estatut d'Autonomia seria un veritable instrument per a poder laborar folgadoament en favor de les nostres aspiracions catalanistes.

Diuen que els homes, igual que els pobles, només tenen un moment per a fer-se immortals, ja que de revolucions no se'n poden pas fer cada dia; per tant, quan es presenta l'ocasió cal aprofitar-la. I per al nostre poble, aquest moment la ha passat...

Les primeres il·lusions mortes, els primers cops de mall a la nosra fé amb els homes de la República, va ésser quant la discussió del nostre Estatut, lo creïa fermament, creiem tots els catalanistes de cor, que les Constituents no gosarien discutir-nos els mecanismes legals i executius que creava els nostre projecte, sinó que es limitarien a aprovar-lo íntegrament. D'altra banda no haurien pas consentit els nostres homes representatius (Macià, Gassol, Aiguader, etc., tots ells militants, fins aleshores, d'un partit separatista) en ofegar la nosra ja proclamada República Catalana, posposant-la a les condicions imposades pels tres ministres espanyols, delegats del Govern Provisional. S'enganyaren els i ens enganyàrem nosaltres.

Amb tot, i a pesar de tot, seguirem (i seguirem sempre) tenint fé en Catalunya, i en la seva valor cultural, la seva potència econòmica i en la seva capacitat de govern. Malauradament però, no són els homes que posseeixen les directrius de la nostra política i de la nostra economia, els que han de realitzar la tasca dels nostre recobriment plenitiu. S'han deixat absorbir, tots ells per aquesta malura política que ha invadit la nostra terra: dreies i

esquerres. Vah! perquè hem de barallar-nos tan rabiosament en dretes i esquerres, en laics i anti-catòlics, en blancs o en negres, si no hem demanat, si no hem obligar encara dels nostres dirigents catalans que exigissin del Govern Espanyol la valorització real i efectiva del traspass de serveis? L'engany, per amb dues parts, ja ha durat massa. Es com aquell a qui donen permís per a respirar i li treuen tot l'aire amb el qual ha d'omplenar sos pulmons. Els catalans no podem respirar amplament, puix ben poca cosa ens han concedit encara. I el que han tingut a bé donar-nos ho anem mantenint de la mateixa faisó que malmer un infant trevinell, una dèbil joguina que li posen a l'abast de la seva mà.

Cal doncs, fer un seriós contrapés a la política catalana seguida fins avui; i ja que, per dissort l'hem decantada de cara Espanya, almenys no ens adormim en els llorers del nostre minimitzat Estatut, sinó que, arrapant-nos fortament al que aquest de sí permet, fem tots plegats una tasca profunda, valenta, Catalunya endins i Catalunya enfora: una verdadera tasca de recobriment nacional.

JOSEP GARRIGA.

Comentaris Carnavalescos

Ja ha passat el Carnaval! Totes les caroles, les pintures, l'indumentària, que corrien de braçer durant aquests dies riens i bromejant, han desaparegut, s'han fos igual com es fon el fum sortint d'una cigarreta. Després d'aquests dies tot són cares llargues, coragres, purgants i

corregudes cap a la farmàcia pels que s'han passat les festes abusant i fent excessos. De tota manera, sempre en surten que es redresen i que encara fan el valent bo i dient: —Jo encara hi tornaria!

En canvi, d'altres, abatuts, grocs de cara i amb les cames adolorides de tant giravoltar i fer la ballaruga, et miren amb uns ulls mig clucs, cansats de no haver reposat el necessari, i diuen amb una veu que delata la disbauxa d'aquests dies: —I que és pesat! Sort que no més hi ha un Carnaval cada any.

Però, que vol dir això! Els cansats, i els que encara s'aguanten, els atropellats i mal ferits, encara es veuen capaços d'arribar-se a enterrar la sardina fins a les dunes!

Això és la demostració que el cansament d'aquests dies és passatger i que un cop passat, altra volta joves, solters i casats esperen amb ansietat el toc estrident que assenyaia l'entrada triomfal del Carnestoltes. I quan aquest personatge, sempre conservat igual, alegre, divertit, amic de la tabola i de la gresca, (així és com ens el pinten en els programes carnavalescos) arriba, s'han acabat les penes i si n'hi han, a oblidar-les, a ballar i a riure tots junts en exòtica sardana, i tot i saltant i divertint-se, seguir els airosos compassos de «l'airet» que s'estila en els balls de Carnaval.

No és per a oblidar les penes i desfogar-se, blincant bojos d'alegria, que serveix el Carnaval? Perquè l'haurien fet sinó per a divertir-se, o fer veure que es diverteixen tots, grans i xics?

Temps enrera, anys ja passats, potser si que només servia per a que quatre ganàpies, els més desvergonyits, els que volien fer el valent, amb un cobre lliat a sobre i una escombra a la mà fessin salvatjades pels carrers de la nostra vila. Però ara? Què hi ha més especta-

cular i més típic que un ball de disfresses, que una rua d'automòbils engalanats, que una parella d'infants disfressats graciosament?

Què dirien si el Carnaval desapareixés, els venedors de conferti, de serpentines, d'indumentàries, i els músics i les societats i els cines i els cafès? Cal remarcar que a Barcelona solament es van arribar a vendre 20 milions de boles de conferti.

Per això, nosaltres, torroellencs, hem volgut celebrar el Carnaval com calia, i els balls de cada nit i els pocs de tarda, han resultat brillants i concorreguts en extrem, abundants les disfresses, algunes molt encariades i de més bon gust que abans.

En resum, ha estat un Carnaval animat, divertit, alegre i sense irencadissa. I ara podríem dir com a despedida d'aquestes festes builangueres:

—Fins l'any que ve, minyones i minyons!

P. CASTELLÀ

Aspectes de la radio

L'acord pres recentment per més de 500 comerciants de radio de tot Espanya, representants oficials d'una famosa marca de productes de radio, ha tingut la virtut d'eixecar animats i plausibles comentaris entre els radioients.

Segons aquest nucli de comerciants, la desanimació i el descrèdit inferit dels radioients espanyols pels deficients resultats dels petits aparells maniaturs, anomenats també «Universals», ha produït un gran descontent en el públic i una seriosa minva en el comerç de radio.

Aquests comerciants van pendre l'acord de

canviar tots els aparells «Universals» que se'ls hi presenten abonant per ells 100 pessetes, per tal de formar un grandíols auto de fè i procedir a la seva destrucció, per entendre que el millor mitjà d'eixecar i fomentar la verdadera afició a la radio, és presentar en el mercat aparells receptors de bona qualitat que no defrudin al públic així com desterrar aquells que per estar construïts amb mediocre material han provocat gran retreïment i descontent en l'afició. Si tots els comerciants de radio del país sentissin els esforços que ha posat de manifest el grup esmentat, no hauria entrat a Espanya tant d'aparells minúscul i llavors el mercat espanyol de radio oferiria un aspecte regenerat i prometedor de la qual cosa n'hauria sortit favoregut tant el comerciant com l'afició.

La mesura de policia presa per aquests esforços industrials, ve a cobrir en certa manera la manca d'un servei d'inspecció i seguretat tècnica que hauria, d'estar sota el control de les autoritats competents encarregades de refusar a les fronteres, o on fos maneser, aquells aparells que no oferissin un mínim de condicions de qualitat, seguretat i bon funcionament, prohibint en absolut la seva entrada a tots els que utilitzessin material de mala qualitat.

Aquestes mesures han estat preses en alguns països, on certs tipus d'aparells «Universals» foren refusats i prohibida la seva importació per oferir una seguretat dubtosa i per l'ús de material deficient.

Amb 100 pessetes li facilitem canviar el seu receptor "UNIVERSAL" per un "PHILIPS" A SUPERINDUCTÀNCIA 834.

(Vegi's l'anunci a la primera plana)

ENSENYANÇA ESPECIAL DE TENEDURIA DE LLIBRES

a càrrec de

Josep Garcia Jorba

Carrer de Figueres

Torroella de Montgrí

NOTICIES

EL CARNAVAL.— Les festes del Carnaval van celebrar-se amb molt de lluïment. Tant els balls de disfresses celebrats per la Societat Montgrís al Cinema Montgrí, com els del Casino del Cinema celebrats a l'antic saïó de cafè del Centre Recreatiu, es vegeren molt concorreguts. Els números populars com són el «ball de les deu» i les sardanes de la plaça foren el «ciou» d'aquestes diades. La cobla «La Principal de Tarrassa» és guanyà un nou èxit entre nosaltres per la seva encertada actuació.

NUMERO EXTRAORDINARI.— El nostre veïguet col·lega CIVTADANIA de La Bisbal ha publicat recentment un número dedicat a la nostra vila. En el sumari figuren sengles articles de la joventut esquerrana torroellenca.

MITING.— La setmana passada l'Unió de Camperols de la Comarca de Torroella va celebrar un míting de progaganda sindical agrària en el Cinema Montgrí. Van parlar els se-

nyors Alai, Oliva, Garsaball i el diputat Aragai. L'assistència fou molt nombrosa.

Per arrendar

Hotel Montgrí en bones condicions. Dirigir-se a Llàmbert Presas. Torroella de Montgrí.

PROMETATGE.— Ens assabentem amb goig que el distingit barceloní senyor Ernest Doderà ha demanat la mà de la gentil senyoreta Roser M.ª Vintró i Ventós.

Ens plau notificar també que l'apropiat jove Santiago Vintró i Ventós ha obtingut el títol de lletrat després d'uns brillants examens.

Felicitem cordialment a la família Vintró-Ventós.

FESTA EN PERSPECTIVA. — L'Ajuntament té en projecte celebrar el 14 d'abril d'enguany, aniversari de la proclamació de la República, amb tota fastuositat. A tal fi ha contractat la nostra celebrada cobla «Els Montgrins» per a dos dies, per tal de fer coincidir el mental aniversari amb la inauguració de la nova Casa de la Vila la restauració de la qual es troba ja molt avançada.

TEATRE. — Diumenge passarà la companyia catalana que dirigeix el celebrat comediògraf senyor Teixidor Elias de Figueres, actuant novament al Teatre Coll posant en escena la comèdia «Del mateix fang» escenificació de la pel·lícula del mateix nom, realitzada pel conegut productor Amicharis. La concurrència forsa nombrosa que assistí a la representació aplaudí el treball de tots els intèrprets.

CARTELL. — Es digne de lloança el cartell artístic que la societat de ball Casino del Cinema Montgrí va exhibir durant aquests dies de Carnaval anunciant les seves festes. El dibuix original del notable amateur J. Martí Serrallera, és un alarde de bon gust i de modernisme autèntic.

TOURNEE ARTISTICA. — El meritíssim sextet Toldrà que actua amb tant d'èxit al «Saló doré» de la Granja Royal de Barcelona, prepara una tournée per a visitar les poblacions més importants de Catalunya. Es fan gestions per tal de possibilitar l'actuació d'aquesta gran orquestra en un dels teatres de la nostra vila.

NATALICI. — L'esposa del nostra particular amic Joaquim Esquena, Na Carmen Cristòfol, ha deslliurat feliçment una xamosa nena que ve a omplir de felicitat la llar d'aquests joves es-

poses. Enhorabona.

NOVA INDUSTRIA — S'ha establert una nova fàbrica de gasoses llançant al carrer fulls de propaganda oferint per mitjà d'un diàleg més o menys afortunat la popular beguda oxigenada.

VELLADA PALAFRUGELLENCA. — Per a diumenge a la nit, en el Cinema Montgrí, es va anunciar una extraordinària vetllada a càrrec de l'Agrupació «Costa Brava» i l'orquestra «La Principal de Palafrugell».

Esperem que Torroella sabrà respondre a la gentilesa dels elements artístics palafrugellencs omplint de gom a gom la sala del Cinema.

ASPIRANTS A GUARDIES D'ASSALT. — Se'ns diu que son varis els joves de la localitat que han presentat sol·licitut d'ingrés al cos de guardies d'assalt amb motiu del concurs ofert pel govern de la Generalitat.

ELS NEGOCIS DEL CAMP. — Les nostres entitats agrícoles aprofiten les ocasions favorables per a l'exportació de l'ensiam. Continuament es fan expedicions a diversos països. Els resultats que s'obtenen són molt irregulars. No es trobaria el mitjà d'aconseguir un mínim de garantia i de seguretat en els beneficis?

ELS AFICIONATS. — L'apludida secció dramàtica «Joveniut» té molt avançats els assaigs de la comèdia dramàtica «Foc Nou» original del llorjat Ignasi Iglesias. Amb aquesta comèdia els nostres aficionats es presentaran novament al públic un dels propers diumenges del mes entrant.

L'ENSIAM, FONT DE POESIA. — Per a donar una idea de la preponderància que aquest

conreu ha pres a la nostra vila direm només que ja tenim poeta, ja ha sortit el canior de l'ensiam. Acabem de rebre una poesia molt original inspirada en aquest tema. Però, ho és tant d'original, que no ens veiem pas amb cor de publicar-la. Quina llàstima!

VISITA.— Hem tingut el goig de saludar al nostre estimat amic, el popular diputat al Parlament Català, don Pau Romeva, el qual ha passat uns dies a Torroella per afers d'ordre particular.

ARTICLES EN CARTERA.— Per excés d'original deixem de publicar diversos articles sumament interessants avalats per les conegudes signatures de Marià Gimeno, Rafei Massaguer i Mn. Francesc Viver.

Tots aquests treballs aniran en el proper número.

CRISI DE FEINA.— La crisi de treball que arreu s'experimenta ha trobat també entre nosaltres la coneguda repercussió. L'estament més afectat és el ram de construcció, per això, l'Ajuntament, amb molt bon encert, ha

creat una comissió especial, la qual tindrà cura de remeiar en quan sia possible la situació dels sense feina.

EL TEMPS.— Hem passat una quinzena d'un temps esplèndid, primaveràl. Hi ha hagut dia que el sol ha picat de valent, fins a tal punt, que en sortir al camp feia bo de trobar una ombra acollidora. Davant d'això, les mestresses de casa ja comencen a repassar l'existència de roba fina.

ACCIDENT.— La veïna Isabel Radresa en baixar precipitadament l'escala de casa seva va tenir la desgràcia de caure fracturant-se un braç i produint-se altres ferides de consideració. La dissortada torroellenca ha estat trasllada a una clínica de Girona.

ESCOLA PARTICULAR.— Amb motiu del trasllat a la casa del senyor Séculi del carrer de Figueres, el senyor Josep Garcia ha ampliat la seva escola completant-la amb material modern per a cada una de les seccions especialitzades.

IMP. P. CASADEVALL.- TORROELLA DE MONTGRÍ

F O N D A S I M O N

SERVEI A LA CARTA I A COBERTS
SALONS ESPECIALS PER A CASAS
MENTS, BATEIGS, ETC
PREUS ECONÓMICS

Esparteria, 6
i
Vidrieria, 12

Teléfono, 17992

B A R C E L O N A

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS

Gasolina, Petroli, Grasses, etc.

SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569

B A R C E L O N A

HOTEL EUROPA

ESPLENDIDES HABITACIONS
AMB AIGUA CORRENT I BANY.
SERVEI A LA CARTA I MOLT
ECONOMIC. PENSIO COMPLE-
TA, VUIT PESSETES.

AQUEST HOTEL ESTA SITUAT
AL PUNT MES CENTRIC DE LA
CIUTAT I AMB VISTES
A LA RAMBLA

BOQUERIA 12, (Tocant a la Rambla)

B A R C E L O N A

UN SOL FOC
 Proporciona calefacció i
 aigua calenta a tota la casa

Amb la calefacció
IDEAL CLÀSIC
 ja té vosté resolt el problema del confort
 higiènic i econòmic. Per pocs diners la pot
 vosté instal·lar en la seva casa, lliurant-se
 en la tardor i en hivern del fred i l'humitat.

PRESSUPOSTOS I PROJECTES GRATUÏTS

NARCIS VERT I FILL
 Telèfon, 11 TORROELLA DE MONTGRÍ

CINEMA MONTGRÍ

PEL·LICLES QUE PROJECTARA AQUEST CINEMA

DIUMENGE DIA 25, TARDA

24 H O R A S

per CLIVE BROOK - MIRIAM HOPKINS - KAY FRANCIS - REGIS TOOMEY

EL PRÍNCIPE DE ARKADIA

amb WILLI FORST - LIANE HAID

Diumenge vinent: CATALINA BARCENA parlarà en espanyol en

La viuda romántica